

Willem Vermandere, Onderweg

Onderweg ben ik zigeuner, onderweg ben ik een kind
Van de rusteloze wegen op vier wielen, welgezind
Op vier wielen wil ik vluchten, weg uit het nauwe vaderland
Naar het bergland en de rotsen, met een bos aan de waterkant
Naar het bergland en de rotsen, met een bos aan de waterkant

Onderweg daar zit je veilig, onder uw bliken autodak
Je mag jodelen en zingen in uw rammelende rammelbak
Onderweg leer je vergeten, gisteren ligt, ver achter U
En voor morgen nog geen zorgen, onderweg is 't altijd nu
Voor morgen nog geen zorgen, onderweg is 't altijd nu

Je passeert langs kathedralen, en je duizelt keer op keer
Van die stoetmoedige dromen, van die bouwers van weleer
En zo leer je blind vertrouwen, vorderen ondanks brute pech
Wuif veel liever dan te vloeken, naar de kinders langs de weg
Wuif veel liever dan te vloeken, naar de kinders langs de weg

En je loopt door de paleizen met uw hoofd vol romantiek
Maar uit krotten en runes, klinkt er klaaglijke muziek
Deelt uw brood met lotgenoten, zoveel zwervers grauw van vel
Langs de gloeiend hete wegen, steden vol kommer en kwel
Langs de gloeiend hete wegen, steden vol kommer en kwel

Onderweg, op markten en pleinen, vind je volk, mild en gastvrij
Dat schenkt U met handen en voeten zoete vruchten, allerlei
En zo vind je ook uw geliefde, met nog jaren voor de boeg
Van uw teder zacht beminde, daarvan krijg je nooit genoeg
Van uw teder zacht beminde, daarvan krijg je nooit genoeg

Onderweg ben je nomade, soepel plooiend, speels van geest
Geeft U over aan de genade, je wordt vrij en onbevreesd
Want je botst met tegenstrevers, elken ding zegt zijne zeg
Leer geduldig incasseren, van tegenliggers onderweg
Geduldig incasseren, van tegenliggers onderweg

Los van vastgeroeste ideeën, onderweg pluk je den dag
Pelgrim ben je heel je leven, vorderen doe je liefst zigzag
Haast u, haast u, uiterst langzaam, want het einddoel is bekend
Daar valt weinig van te zeggen, niet bepaald een happy end
Daar valt weinig van te zeggen, niet bepaald een happy end

Ooit als kind ben ik vertrokken, zonder route, kaart of plan
Onderweg al heel m'n leven, wat is daar de zin toch van
Onderweg stel je geen vragen, voor hoelange nog en waarom
Onderweg ben je zigeuner, je reist voort en je ziet niet om
Onderweg ben je zigeuner, je reist voort en je ziet niet om

En je ziet niet om
En je ziet niet om
Ziet niet om
Ziet niet om
Ziet niet om